

وزارت علوم ، تحقیقات و فناوری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) دانشکده علوم پایه ، گروه فیزیک

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته فیزیک اتمی و مولکولی

^{عنوان :} تقریب زدن ماتریس چگالی میدان تابشی به روش بیشینه درست نمائی

> استاد راهنما : دکتر محمد رضا بذرافکن

استاد مشاور : دکتر الهه نحوی فرد

> نگارنده : سیمین رئیسی

خرداد ماه ۱۳۸۷

تقديم به

آنان که مرا یار شدند . . .

چکیدہ

نمایش توابع توزیع شبه احتمال S- پارامتری شده حالت های کوانتومی میدان تابشی را مرور می کنیم . نشان می دهیم که توموگرام های اپتیکی ، که می توانند با استفاده از آشکارسازی هموداین اندازه گیری شوند ، حالت کوانتومی میدان تابشی را از طریق تبدیل معکوس رادون تعیین می کنند . نشان می دهیم که روش بیشینه درست نمایی اعمال شده بر نمودارهای ستونی بدست آمده از آزمایش های هموداین ، می تواند حالت کوانتومی را در مدل به کار رفته در مساله ما تعیین کند . این روش را روی نمودارهای ستونی تولید شده به وسیله رایانه (متناظر با

لغات کلیدی : ماتریس چگالی ، تابع شبه احتمال ، آشکارسازی هموداین ، تبدیل رادون ، اندازه گیری حالت کوانتومی ، روش بیشینه درست نمایی . حمد و سپاس بیکران مهربانی را که حتی دمی ، دریای بی انتهای لطفش را از من دریغ نـساخت و حضور همـواره اش آرامش بخش قلب و روشنی بخش زندگی ام بـوده و همیـشه بهتـر از آن کـه مـی خواسـتم و لایقـش بـودم ارزانـی ام داشته است.

از اساتید بسیار عزیز و گرانقدرم جناب آقای دکتر محمد رضا بذر افکن و سرکار خانم دکتر الهه نحوی فرد که علاوه بـر نمایان ساختن دریچه ای از زیبایی های دنیای فیزیک ، به من درس انسانیت و بزرگواری نیز دادند ، بسیار سپاسـگزارم و همواره به خاطر هدیه بزرگی که ارزانی ام داشته اند ، خود را مدیون آنها می دانم .

از پدر و مادر عزیز و مهربانم که گرمای بی دریغ وجودشان مایه دلگرمی ام و دعای خیر و تشویق هایـشان تکیـه گـاه و روشنی بخش راهم بوده و خواهد بود و همواره خویشتن را مرهون فضائل و کمالات روحـی و اخلاقـی آنهـا مـی دانـم ؛ کمال تشکر و سپاسگزاری را دارم .

از دوست و همراه راست پیمان زندگی ام ، همسر مهربان و با محبتم ، که یاری صمیمانه و وصف ناپذیرش مایـه امیـد و تلاشم بود و مشکلات را بر من هموار ساخت ، صمیمانه متشکرم .

از خواهر با صفا و مهربانم و برادرهای خوب و عزیزم که همواره باعث شادی و دلگرمی من بوده اند خالصانه سپاسگزارم.

فهرست مطالب

1	کوانتش میدان الکترومغناطیسی در فضای آزاد
۱	۱-۱ معادلات ماکسول در خلا
۲	۲-۱ ناوردائی پیمانه ای معادلات ماکسول
۲	۱-۳ معادلات موج در پیمانه کولن
۳	 ۴-۱ بسط میدان الکترومغناطیسی بر حسب امواج تخت
۵	۱ –۵ هامیلتونی میدان الکترومغناطیسی
Υ	۱-۶ کوانیتزه کردن هامیلتونی میدان
٨	۱-۷ عملگر پتانسیل برداری
ء و در زمان های۹	۸-۱ روابط جا بجا گری برای میدانهای الکترومغناطیس در خلا

١٢	۲ حالت های همدوس میدان کوانتومی الکترومغناطیسی
١٢	۱–۲ مقدمه
۱۴	۲-۲ حالت همدوس برای میدان تک مد
١۶	۲-۳ حالت همدوس به عنوان حالت خلاء انتقال يافته
١٧	میدان الکتریکی در حالت همدوس \ket{lpha} میدان الکتریکی در حالت همدوس
۲۰	۲-۵ ویژگی فوق کامل بودن حالت های همدوس

۲۳	۳ توصيف حالت هاى كوانتومى ميدان بوسيله توابع شبه احتمال
۲۳	۳-۱ بسط های مرتب یک عملگر
۲۶	۳-۲ نمادهای یک عملگر

۳۱ P	(
۳۴	۳-۴ تابع توزیع شبه احتمال ویگنر
۴۱	تابع شبه احتمال $Q\left(lpha ight)$ هوسی می- کانو ۵-۳

۴۴	۴ آشکار سازی هموداین اپتیکی
ff	۱-۴ تيغه شكافنده موج
49	۴-۲ شکافنده موج متقارن۴
۴۸	۴-۳ توصیف کوانتومی رفتار باریکه شکاف
۴۹	۴-۴ تبدیل حالتهای کوانتومی به وسیله باریکه شکاف
۵۵	۴-۵ آمار شمارگان فوتون در پورت های خروجی
۶۰	۴-۶ آشکارسازی هموداین۴
۶۸	۴-۷ بررسی آشکارسازی هموداین از دیدگاه مکانیک کوانتومی
٧۴	۴–۸ اندازه گیری توموگرام اپتیکی تابع ویگنر

٨۴	۵ تبدیل رادون Radon transform
۸۴	۵-۱ تبدیل رادون برای توابع دو متغیره
٨٨	۵-۲ خواص اساسی تبدیل تابع رادون
۹۱	۵-۳ رابطه تبدیل رادون و تبدیل انتگرال فوریه
ی ۹۵	۵-۴ معکوس سازی تبدیل رادون به روش تبدیل انتگرال
د۷۹	۵-۵ توموگرام اپتیکی چند حالت کوانتومی میدان تک م

1+1	۶ روش بیشینه درست نمائی برای استنتاج توابع توزیع احتمال
۱۰۱	۶–۱ توابع توزیع احتمال و توابع توزیع فراوانی
۱۰۴	ویژگی های یک تابع توزیع احتمال $\mathcal{P}(x)$
۱۰۵	۶-۳ تقریب گرها
۱۰۷	۶-۴ روش بیشینه درست نمائی
111	۶-۵ تقریب گر بیشینه درست نمائی

۰ بازسازی تابع ویگنر از توموگرام اپتیکی بوسیله روش بیشینه درست نمائی ۱۱۳
-۱ طرح کلی مسئله
-۲ عملگر چرخش در فضای فاز
-۳ متوسط فازی توموگرام اپتیکی و تابع توزیع تعداد فوتونها
-۴ اثر ضریب بهره آشکارساز در اندازه گیری هموداین
-۵ محاسبه تابع توزيع احتمال تعداد فوتونها با روش بيشينه درست نمائي
۱۲۲ ورش تکرار برای بدست آوردن $\hat{ ho}$ بیشینه کننده تابع درست نمائی۶ روش تکرار برای بدست آوردن -
۱۲۶ محاسبه $ ho_{n,n}$ ها برای چند حالت کوانتومی میدان تک مد
-۸ محاسبه تابع ویگنر در نقاط مختلف فضای فاز
-۹ محاسبه تابع شبه احتمال ویگنر با استفاده از روش بیشینه درست نمائی برای چند حالت کوانتومی میدان. ۱۳۸

١٩٣	اجع	1	مر
-----	-----	---	----

شکل (۱-۱) کاواک مستطیل شکل
۱۵ شکل (۲-۲) رفتار توزیع پواسونی برای $ \alpha = 1+i $
۱۵ شکل (۲-۲) رفتار توزیع پواسونی برای $ \alpha = 10$
شکل (۲-۳) تابع توزیع میدان در فازهای مختلف در حالت همدوس
شکل (۳-۱) تابع ویگنر $W\left(\xi,\pi ight)$ را می توان مشابه تابع توزیع همزمان مکان و تکانه در مکانیک آماری کلاسیک
دانست
شکل (۴–۱) تیغه شکافنده موج
a_2 و a_1 مکل (۲-۴) تیغه شکافنده موج که در آن دامنه امواج تخت ورودی $a_{1'}$ و $a_{2'}$ و دامنه امواج خروجی نظیـر
هستند
شکل (۴-۳) تیغه شکافنده موج که در آن حالت ورودی یک حالت حاصل ضربی با مولفه های همدوس به شکل
ΔY
شکل (۴-۴) تیغه شکافنده موج که در آن حالت ورودی یک حالت حاصل ضربی با مولفه های همدوس به شکل
و از خروجی (2) حالت همدوس $\left \frac{eta_0-\gamma_0}{\sqrt{2}} ight angle_1$ و از خروجی (2) حالت همدوس $\left \Psi_{_{in}} ight angle=\left eta_0 ight angle_{_{l'}}\left \gamma_0 ight angle_{_{2'}}$
۵۳ بیرون می آید. $\left \frac{\beta_0 + \gamma_0}{\sqrt{2}} \right _2$
$P(eta)$ شکل (۴–۵) تیغه شکافنده موج که در آن ورودی $1'$ دارای یک حالت دلخواه $\hat{ ho}$ با تـابع گلاوبـر- سودارشـان
باشد ولی ورودی ′2 یک حالت همدوس داشته باشد
شکل (۴-۶) یک تیغه شکافنده موج متقارن و بدون اتلاف ۵۰ : ۵۰
۵۸ شکل (۲-۴) سطح (β) برای پارامتر های $n_1 = n_2 = 3, \ \alpha = 0$
۵۹ شکل ($(A-4)$) سطح $(K(\beta)$ برای پارامتر های $n_1 = n_2 = 3$, $\alpha = 1$
۵۹ شکل (۲-۴) سطح (β) برای پارامتر های $\alpha = 2$ $\alpha = 2$
۶۰ شکل (۲۰-۴) سطح (β) برای پارامتر های $n_1 = n_2 = 3$, $\alpha = 3$
شکل (۴–۱۱) آشکارساز هموداین تیغه شکافنده موج متقارن و بدون اتلاف ۵۰ : ۵۰
۶۲ شکل (۲-۴) تابع توزیع احتمال $W\left(\mathcal{E}_{0r},\mathcal{E}_{0i} ight)$ در صفحه مختلط شکل (۴–۱۲) تابع توزیع احتمال $W\left(\mathcal{E}_{0r},\mathcal{E}_{0i} ight)$
۶۲ شکل (\mathscr{E}_0) تابع $W\left(\mathscr{E}_0 ight)$ در دستگاه مختصات چرخیده به اندازه φ در جهت مثبت مثلثاتی $W\left(\mathscr{E}_0 ight)$
شکل (۴–۱۴) ورودی 1 آشکارساز هموداین دارای فازوری تصادفی با تابع توزیع گوسی دو بعدی است.
۶۵ شکل (۴–۱۵) یک موج کاملاً هارمونیک برای ورودی $e_{2'}(t)$ آشکارساز هموداین
۶۶ شکل (۴–۱۶) نمودار تابع توزیع چگالی احتمال $p(e_{_{\!$
۶۶ شکل (۴–۱۷) نمودار تابع توزیع چگالی احتمال $p(e_1; \varphi)$ برای تابع توزیع فازور ($W(a_1)$ نمودار تابع توزیع چگالی احتمال
۶۷ $W\left(a_{2} ight)$ نمودار تابع توزیع چگالی احتمال $p(e_{2}; \varphi)$ برای تابع توزیع فازور (۱۸-۴) نمودار تابع توزیع چگالی احتمال
۷۲ شکل (۱۹–۴) سطح $n_{21} = 2$, $\alpha = 0$ های $K_{n_{21}}(\alpha, \beta)$ با پارامتر های (۱۹–۴) سطح
۲۲ شکل (۲۰-۴) سطح $n_{21} = 2$, $\alpha = 0.5$, $\alpha = 0.5$ با پارامتر های $n_{21} = 2$, $\alpha = 0.5$
۲۳ شکل (۲۱-۴) سطح $n_{21} = 2$, $\alpha = 10$, با پارامتر های $n_{21} = 2$, $\alpha = 10$ (۲۱-۴) سطح (۲۱-۴)

شکل (۴–۲۲) نمودار تابع توزیع احتمال $W\left(n_{21},lpha
ight)$ را بـرای حالـت کوانتـومی مـورد بحـث و مقـدار داده شـده ۷۴ پارامتر lpha=10+0i نشان می دهد. lphaشکل (۱-۵) توصیف خط L ؛ $\hat{\mathcal{E}}(\phi)$ بردار یک عمود بر خط L و $0\geq 0$ فاصله عمودی خط L از مبدا مختصات شکل (۲-۵) تبدیل فوریه دو بعدی $f(ec{k})$ در نقطه $ec{\xi}=s~ec{\xi}$ برابر است با تبدیل فوریه یک بعدی شعاعی (نسبت بـه ۹۲ متغیر p) از تبدیل رادون $\check{f}\left(p\,,\hat{\xi}
ight)$ در جهت $\hat{\xi}$ شکل (۵–۳) می توان تبدیل معکوس رادون را بوسیله عمل تبدیل فوریه انجام داد.۹۳ شکل ((1-8) نتایج یک آزمایش شامل m = 10 اندازه گیری مستقل x که به وسیله کامپیوتر شبیه سازی شده است و به وسیله روش بیشینه درست نمائی مقدار au حدس زده شده است . بازه 10 $\leq x \leq 0$ به بازه های تقسیم شده است و هیستوگرام نشان داده شده فراوانی نسبی x های موجود در بازه ها را نمایش $\Delta x = 0.1$ می دهد. شکل (۲-۶) نتایج یک آزمایش شامل m = 50 اندازه گیری مستقل x که به وسیله کامپیوتر شبیه سازی شده است. مشاهده می شود تابع درست نمائی $L\left(au
ight)$ دارای قله تیز تری خواهد شد. شکل (۶–۳) نمودار برای 5000 آزمایش نمودار فراوانی $ilde{ au}$ های بدست آمده را نشان می دهد. شکل (۲-۱) در نقطه ماکزیمم (در صورت وجود) باید $\frac{\partial L}{\overline{v}}$ و $\frac{\partial \Phi}{\overline{v}}$ موازی شوند. شکل (۲-۷) روش تکرار ؛ اگر چه $ec{y}^{(i)}$ آشکارا اکسترمم مقید نیست ولی اگر بر سطح کـره و در جهـت مؤلفـه ای از که موازی سطح کره است (و لذا بر $\frac{\partial \Phi}{\partial v}$ عمود است) پیش برویم به نقطه \vec{y}^* یعنی نقطه اکسترمم مقید $\frac{\partial L}{\partial v}$ نزدیک می شویم. شکل (۲-۷) هیستوگرام بهنجار $\left({\mathcal G}_i; heta_i
ight)$ برای حالت خلاء فشرده $\left({\mathcal S} = 0.8
ight)$ که بوسیله کامپیوتر تولید شده است. فرض شده است که تعداد اندازه گیری ها به ازاء هر فاز $heta_i$ برابر M = 15000 باشد و ضریب بهره آشکارساز $\eta = 0.85$ در نظر گرفته شده است. $\eta = 0.85$ ۱۲۷ شکل (۴-۷) هیستوگرام بهنجار $H\,\overline{P_n}\left(\mathscr{E}_i
ight)$ برای حالت خلاء فشرده $\left|\zeta=0.8
ight|$ شکل (۷-۵) تابع توزیع فراوانی فوتونها در حالت خلاء فشرده $|\zeta=0.8
angle=0.8$ شکل (۲-۴) هیستوگرام بهنجار شده $(\mathcal{F}_i; heta_i)$ برای حالت همدوس |lpha=2
angle که با کامپیوتر تولید شده است. تعداد اندازه گیری ها در هر فاز نوسانگر محلی برابر M = 15000 در نظر گرفته شده است و ضریب بهره است. $\eta = 0.85$ ۱۳۰ شکل (۷-۷) هیستوگرام بهنجار شده $\overline{P_n}(\mathscr{E}_i)$ برای حالت همدوس (|lpha=2
angleشکل (۷–۸) تابع توزیع فراوانی فوتونها در حالت همدوس |lpha=2
angle شـکل (۹-۲) هيـستوگرام بهنجـار شـده اسـت. تعـداد $HW_{\eta}\left(\mathscr{E}_{i}; \theta_{j}\right)$ بـرای $\left(9-4 \right)$ کـه بـا کـامپيوتر توليـد شـده اسـت. تعـداد $\eta = 0.85$ اندازه گیری ها در هر فاز نوسانگر محلی برابر M = 15000 در نظر گرفته شده است و ضریب بهره است. شکل (۲-۷) هیستوگرام بهنجار شده (\mathcal{F}_n) برای حالت|n=2
angle برای حالت (۱۰-۷) شکل (۲-۱۳۲ شکل (۲–۱۱) تابع توزیع فراوانی فوتونها در حالت |n=2
angle شکل (۷–۱۲) تابع ویگنر بازسازی شده به روش بیشینه درست نمائی برای حالت خلاء فشرده $\langle \zeta=0.8
angle$

14	$\alpha = 1 + i$	حالت همدوس <	ت نمائی برای .	ں بیشینه در س	شده به روش	گنر بازسازی	۱۳-۷) تابع وي	شکل ('
نمودار فقط	n : در ایــن	حالت فوک $\left< 1 ight=$	ت نمائی برای	ی بیشینه در <i>س</i>	شده به روش	یگنر بازسازی	۱۴-۱) تابع وي	شکل (′
141		•••••	•••••	•••••	شده است.	نمایش داده	$W(\xi,0)$ z	مقط
147	<i>n</i> =	حالت فوک $\langle 2$ =	ت نمائی برای	، بیشینه در <i>س</i>	شده به روش	یگنر بازسازی	۷–۱۵) تابع وی	شکل ('

فصل اول

کوانتش میدان الکترومغناطیسی در فضای آزاد

۱-۱ معادلات ماکسول در خلا

در الکترودینامیک کلاسیک حالت میدان الکترومغناطیسی در فضای تهی بوسیله میدان الکتریکی $ar{E}(ec{r},t)$ و میدان مغناطیسی $ec{H}(ec{r},t)$ توصیف می شود. تحول زمانی این میدانها نیز بوسیله معادلات ماکسول :

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{D} = 0, \qquad (1 - 1 - 1) \qquad \vec{\nabla} \cdot \vec{B} = 0, \qquad (1 - 1 - 1)$$
$$\vec{\nabla} \times \vec{E} + \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} = 0, \qquad (1 - 1 - 1) \qquad \vec{\nabla} \times \vec{H} - \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} = \vec{0}, \qquad (1 - 1 - 1)$$

معین می گردد. در این معادلات $\vec{D} = \varepsilon_0 \vec{E}$ بردار جابجایی الکتریکی و $\vec{H} = \mu_0 \vec{H}$ بردار چگالی شار مغناطیسی است. در فیزیک کلاسیک یک میدان در واقع یک سیستم با بی نهایت درجه آزادی است. هر یک از این درجات آزادی بوسیله کمیت های اسکالر و پیوسته ای توصیف می شوند. برای توصیف میدان الکترومغناطیسی بوسیله درجات آزادی غیر مقید از پتانسیل اسکالر (\vec{r},t) و پتانسیل برداری $\vec{A}(\vec{r},t)$ ، که بنا به تعریف با روابط زیر به میدان های الکتریکی و مغناطیسی مربوط هستند استفاده می کنیم :

$$\vec{E}(\vec{r},t) \equiv -\vec{\nabla}\phi(\vec{r},t) - \frac{\partial\vec{A}(\vec{r},t)}{\partial t} \qquad \vec{B} \equiv \vec{\nabla} \times \vec{A}(\vec{r},t) \qquad (\Delta - 1 - 1)$$

با این تعریف دو معادله (۱–۱–۲) و (۱–۱–۳) بطور اتوماتیک برقرار خواهند بود و معادلات (۱–۱–۱) و (۱–۱–۴) به معادلات مشتقات جزئی زیر برای (ϕ, \vec{A}) منجر می شوند :

$$\nabla^2 \vec{A} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = \vec{\nabla} \left[\frac{1}{c^2} \frac{\partial \phi}{\partial t} + \vec{\nabla} \cdot \vec{A} \right] \quad , \qquad \nabla^2 \phi + \frac{\partial}{\partial t} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) = 0 \quad (\pounds - 1 - 1)$$

۲-۱ ناوردائی پیمانه ای معادلات ماکسول

همواره یک کلاس از پتانسیل های (ϕ, \vec{A}) چنان وجود دارد که معادلات (۱–۱–۵) را به ازای یک \vec{E} و \vec{E} داده شده برقرار می کنند. در واقع به سادگی می توان نشان داد که پتانسیل های $\frac{\partial \lambda}{\partial t} - \phi = \phi = \phi = \phi$ و $\lambda \vec{r} + \vec{r}$ که در آنها برقرار می کنند. در واقع به سادگی می توان نشان داد که پتانسیل های (\vec{r},t) های $\lambda(\vec{r},t)$ و $\lambda(\vec{r},t)$ که در آنها $\lambda(\vec{r},t)$ یک تابع دلخواه از فضا و زمان است منجر به میدان های الکتریکی و مغناطیسی مشابه می شوند. بنابراین ما می توانیم پتانسیل ها را طوری انتخاب کنیم که به بدست آوردن درجات آزادی مستقل و غیر مقید منجر شود. در این جا می توانی می تابع اسکالر $\lambda(x,y,z,t)$ و مغناطیسی (ϕ,\vec{A}) را بازی می کند.

1-۳ معادلات موج در پیمانه کولن

پیمانه کولن بوسیله شرط $\vec{\nabla}.\vec{A}(\vec{r},t)=0$ تعریف می شود. در پیمانه کولن معادلات موج (۱–۱–۶) به شکل زیر ساده خواهند شد

$$\begin{cases} \nabla^2 \vec{A} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = \vec{\nabla} \left(\frac{1}{c^2} \frac{\partial \phi}{\partial t} \right) \\ \nabla^2 \phi = 0 \end{cases}$$

معادله دوم نشان می دهد که (\vec{r},t) با حل معادله لاپلاس بدست می آید. لذا (\vec{r},t) ها جزء درجات آزادی میدان محسوب نمی شوند. درجات آزادی میدان الکترومغناطیسی در پیمانه کولن در واقع همان مولفه های میدان \vec{A} در نقاط مختلف فضا هستند. البته خود این مولفه ها با قید $0 = \vec{N}.\vec{\nabla}$ به یکدیگر پیوند دارند. در فضای تهی در غیاب چشمه های بار و جریان تحت شرایط مرزی مناسب جواب معادله $0 = \nabla^2 \vec{P}$ تابع $0 = (\vec{r},t)$ خواهند بود. در این حالت پتانسیل برداری \vec{K} در معادله موج کلاسیک $0 = \frac{\vec{A}\cdot\vec{D}}{c^2}$ صدق می کند. بجز شرط $0 = \vec{N}.\vec{\nabla}$ هیچ قید دیگری برآن وجود ندارد. اگر در معادله موج کلاسیک $\vec{N} = 0$ محق می کند. بجز شرط $\vec{N} = 0$ محق مخ به عنوان درجات آزادی با مولفه های تبدیل فوریه مکانی پتانسیل برداری یعنی \vec{A} که بوسیله رابطه زیر تعریف

می شوند :

$$\vec{A}(\vec{r},t) = \frac{1}{(2\pi)^{3/2}} \int \vec{A}(\vec{k},t) e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} d^{3}k$$

کار کنیم شرط پیمانه کولن به رابطه $0 = \vec{k} \cdot \vec{A} \cdot \vec{k} \cdot \vec{k}$ تبدیل می شود. این شرط معنی هندسی ساده ای دارد. در هر نقطه از فضای فوریه مولفه شعاعی $\vec{A}(\vec{k},t) = 0$ هستند که بقطه از فضای فوریه مولفه شعاعی $\vec{A}(\vec{k},t)$ صفر است. لذا درجات آزادی مستقل همان مولفه هایی از $\vec{A}(\vec{k},t)$ هستند که بر \vec{k} عمودند. به این دلیل گاهی به پیمانه کولن پیمانه عرضی نیز گفته می شود.

۴-۱ بسط میدان الکترومغناطیسی بر حسب امواج تخت

اغلب مناسب است که میدان الکترومغناطیسی را بر حسب امواج تخت بسط داد. این کار هم به دلایل فیزیکی و هم ریاضی مفید است. میدان الکترومغناطیسی درون کاواکی مکعب مستطیل شکل که یالهای آن در امتداد محورهای مختصات z, y, x ریاضی مفید است. میدان الکترومغناطیسی درون کاواکی مکعب مستطیل شکل که یالهای آن در امتداد محورهای مختصات z, y, x ریاضی مفید است. میدان الکترومغناطیسی و L_z و L_y ایشند را در نظر بگیرید. فرض می شود درون کاواک هیچ چشمه بار یا جریان وجود ندارد. به عنوان شرایط مرزی، شرایط مرزی پریودیک را در نظر می گیریم. یعنی برای هر مولفه (\vec{r}) از هر میدان وجود ندارد. به عنوان شرایط مرزی، شرایط مرزی پریودیک را در نظر می گیریم. یعنی برای هر مولفه (\vec{r}) میدان $(\vec{r} + L_z \hat{x}) = \alpha(\vec{r} + L_z \hat{x})$ و $\alpha(\vec{r}) = \alpha(\vec{r} + L_x \hat{x})$

شکل (۱-۱) کاواک مستطیل شکل

$$(j = x, y, z, L_j \to \infty)$$
 همانطور که دیدیم پتانیسیل برداری \vec{A} در معادله مرزی پریودیک به صورت $(j = x, y, z, L_j \to \infty)$ مدق می کند. فرض می کنیم جواب معادله موج کلاسیک با شرایط مرزی پریودیک به صورت $\nabla^2 \vec{A} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = 0$ بردار موج و \vec{A} بردار موج و \vec{A} بردار موج و پیش \vec{A} بردار موج و \vec{A} بردار موج و پیش مشخصه هر مد است. علامت مثبت برای موج پیش وزنده وعلامت منفی برای موج پس رونده در نظر گرفته شده است.

بنا به تعریف $\frac{\Omega_{k}^{2}}{c^{2}} \equiv \frac{\Omega_{k}}{c^{2}}$ ، لذا تک تک جملات مذکور معادله موج کلاسیک را ارضا می کند و در نتیجه ترکیب خطی آنها نیز معادله موج کلاسیک را ارضا می کند. بنابراین بسط مناسب برای پتانسیل برداری به صورت برهم نهشی از امواج تخت که در همه سوها هم به جلو و هم به عقب می روند به فرم زیر است :

$$\vec{A}(\vec{r},t) = \sum_{\vec{k},\sigma} \sqrt{\frac{\hbar}{2\Omega_{\vec{k}}}\varepsilon_0 V} \hat{e}_{\vec{k}\sigma} \left[a_{\vec{k}\sigma} e^{i(\vec{k}.\vec{r}-\vec{\Omega}_{\vec{k}}t)} + a_{\vec{k}\sigma}^* e^{-i(\vec{k}.\vec{r}-\Omega_{\vec{k}}t)} \right]$$
(1-4-1)

که در آن $L_x L_y L_z$ محجم هر مد است و $a_{\bar{k}\sigma}^*$ و $a_{\bar{k}\sigma}$ ضرایب بسط می باشند. برای هر مد (\bar{k}, σ) ، \bar{k} بردار موج و $\tilde{k}_{\bar{k}\sigma}$ بردار یکه ای است که راستای آن قطبش مد را معلوم می کند. برای هرمد دو راستای متعامد قطبش انتخاب می شود $\hat{k}_{\bar{k}\sigma}$ بردار یکه ای است که راستای آن قطبش مد را معلوم می کند. برای هرمد دو راستای متعامد قطبش انتخاب می شود $\tilde{k}_{\bar{k}\sigma}$ بردار یکه ای است که راستای آن قطبش مد را معلوم می کند. برای هرمد دو راستای متعامد قطبش انتخاب می شود $\sigma = 1,2$ که هر دو بر بردار موج \bar{k} عمود هستند. $\tilde{k}_{\bar{k}\sigma}$ فرکانس مشخصه هر مد است و بنا به تعریف $\hat{k}^2 = c^2 k^2 = c^2 k^2$ لذا $\bar{k}_{\bar{k}\sigma} \cdot \bar{k} = 0$ که هر دو بر بردار موج \bar{k} عمود هستند. $\tilde{k}_{\bar{k}\sigma}$ و $\hat{k}_{\bar{k}\sigma} \cdot \bar{k} = 0$ یک جملات بسط مذکور معادله هلمهولتز را برای پتانسیل برداری ارضاء می کنند. ضمنا $\sigma = 1,2$ و $\bar{k}_{\bar{k}\sigma} \cdot \bar{k} = 0$ یذا شرط پیمانه کولن $\bar{k} = 0$ نیز برقرار خواهد بود. چون شرط مرزی پریودیک مقادیر بردار موج \bar{k} را در فضای فوریه محدود به نقاط شبکه ای درآن فضا می کند که با رابطه

$$\vec{k}_{l} = 2\pi \left(\frac{l_{x}}{L_{x}} \hat{x} + \frac{l_{y}}{L_{y}} \hat{y} + \frac{l_{z}}{L_{z}} \hat{z} \right) \qquad (l_{x}, l_{y}, l_{z}) \in Z^{3}$$

معرفی می شوند؛ لذا هر مد می تواند با چهار اندیس (l_x,l_y,l_z,σ) یا بطور اختصار (l,σ) معرفی شود.

۵–۱ هامیلتونی میدان الکترومغناطیسی

هامیلتونی میدان الکترومغناطیسی در غیاب چشمه های بار و جریان به فرم

$$H = \int d^{3}x \left[\frac{1}{2} \varepsilon_{0} \left| \vec{E}(\vec{r},t) \right|^{2} + \frac{1}{2} \mu_{0} \left| \vec{H}(\vec{r},t) \right|^{2} \right]$$
(1-Δ-1)

: است. فرم تابعی این هامیلتونی بر حسب $a_{ar{k}\sigma}$ و $a_{ar{k}\sigma}^{*}$ با جایگذاری مناسب به شکل زیر بدست می آید

$$\vec{E} = -\frac{\partial \vec{A}}{\partial t} = i \sum_{\vec{k},\sigma} \sqrt{\frac{\hbar \Omega_{\vec{k}}}{2\varepsilon_0 V}} \hat{e}_{\vec{k}\sigma} (a_{\vec{k}\sigma} e^{i\left(\vec{k}\cdot\vec{r}-\Omega_{\vec{k}}t\right)} - a_{\vec{k}\sigma}^* e^{-i\left(\vec{k}\cdot\vec{r}-\Omega_{\vec{k}}t\right)})$$
(Y-Δ-1)

$$\vec{H} = \frac{1}{\mu_0} \vec{B} = \frac{1}{\mu_0} \vec{\nabla} \times \vec{A} = i \sum_{\vec{k},\sigma} \sqrt{\frac{\hbar \Omega_{\vec{k}}}{2\mu_0 V}} (\hat{k} \times \hat{e}_{\vec{k}\sigma}) \left[a_{\vec{k}\sigma} e^{i(\vec{k}.\vec{r}-\Omega_{\vec{k}}t)} - a_{\vec{k}\sigma}^* e^{-i(\vec{k}.\vec{r}-\Omega_{\vec{k}}t)} \right]$$

در نتیجه ؛

$$\vec{E} = i \sum_{\vec{k},\sigma} \sqrt{\frac{\hbar\Omega_{\vec{k}}}{2\varepsilon_0 V}} \hat{e}_{\vec{k}\sigma} \left(a_{\vec{k}\sigma}(t) e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} - a_{\vec{k}\sigma}^*(t) e^{-i\vec{k}\cdot\vec{r}} \right)$$

$$\vec{H} = i \sum_{\vec{k},\sigma} \sqrt{\frac{\hbar\Omega_{\vec{k}}}{2\mu_0 V}} \left(\hat{k} \times \hat{e}_{\vec{k}\sigma} \right) \left[a_{\vec{k}\sigma}(t) e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} - a_{\vec{k}\sigma}^*(t) e^{-i\vec{k}\cdot\vec{r}} \right]$$
(7-Δ-1)

که در آن \vec{H} و \vec{E} که در آن $a_{\vec{k}\sigma}(t) = a_{\vec{k}\sigma}(0) e^{-i\Omega_{\vec{k}}t}$, $a_{\vec{k}\sigma}^*(t) = a^*_{\vec{k}\sigma}(0) e^{i\Omega_{\vec{k}}t}$ جایگذاری $a_{\vec{k}\sigma}(t) = a_{\vec{k}\sigma}(0) e^{i\Omega_{\vec{k}}t}$ جایگذاری و استفاده از روابط تعامد زیر :

$$\int d^{3}x \left[\hat{e}_{l\sigma}e^{-i\vec{k}_{l}\cdot\vec{r}}\right] \cdot \left[\hat{e}_{l'\sigma}e^{+i\vec{k}_{l'}\cdot\vec{r}}\right] = V \,\delta_{l,\,l'}\,\delta_{\sigma,\sigma'}$$
$$\int d^{3}x \left[\vec{\nabla}\times\hat{e}_{l\sigma}e^{-i\vec{k}_{l}\cdot\vec{r}}\right] \cdot \left[\vec{\nabla}\times\hat{e}_{l'\sigma}e^{+i\vec{k}_{l'}\cdot\vec{r}}\right] = V \,\frac{\Omega_{l}^{2}}{c^{2}} \,\delta_{l,\,l'}\,\delta_{\sigma,\sigma'}$$

هامیلتونی به صورت زیر ساده می شود :

$$H = \frac{\hbar}{4} \sum_{\vec{k},\sigma} \Omega_{\vec{k}} \left[a_{\vec{k}\sigma} a^*_{\vec{k}\sigma} + a^*_{\vec{k}\sigma} a_{\vec{k}\sigma} + a_{\vec{k}\sigma} a^*_{\vec{k}\sigma} + a^*_{\vec{k}\sigma} a_{\vec{k}\sigma} \right]$$

$$H = \sum_{\vec{k},\sigma} \frac{\hbar \Omega_{\vec{k}}}{2} \left[a^*_{\vec{k}\sigma} a_{\vec{k}\sigma} + a_{\vec{k}\sigma} a^*_{\vec{k}\sigma} \right]$$

حال اگر تعريف کنيم؛

$$\begin{cases} a_{l} \equiv \frac{1}{\sqrt{2\hbar\Omega_{l}}} \left(\Omega_{l}q_{l}(t) + ip_{l}(t)\right) \\ a_{l}^{*} \equiv \frac{1}{\sqrt{2\hbar\Omega_{l}}} \left(\Omega_{l}q_{l}(t) - ip_{l}(t)\right) \end{cases}$$

که در آن $q_l(t)$ مختصات و تکانه ها به صورت زیر $p_l = \dot{q}_l(t)$ مختصات و تکانه ها به صورت زیر در می آید :

$$H\left(q_{l\sigma}, p_{l\sigma}\right) = \sum_{l,\sigma} \left(\frac{1}{2}p_{l\sigma}^{2} + \frac{1}{2}\Omega_{l}^{2}q_{l\sigma}^{2}\right)$$

همانطوري كه مشاهده مي كنيم هاميلتوني ميدان الكترومغناطيسي برابر جمع هاميلتوني هاي

$$H_{l}(q_{l\sigma}, p_{l\sigma}) = \frac{1}{2} \Omega_{l}^{2} q_{l\sigma}^{2} + \frac{1}{2} p_{l\sigma}^{2}$$

برای مدهای میدان است. هر یک از این جملات هامیلتونی شبیه هامیلتونی یک نوسانگر هارمونیک یک بعدی به جرم واحد M=1 و فرکانس طبیعی $\Omega_{ar{k}}$ است. معادلات کانونیک هامیلتون که از عبارت بالا نتیجه می شود، یعنی معادلات درجه یک

$$\dot{q}_{l\sigma} = \frac{\partial H}{\partial p_{l\sigma}} = p_{l\sigma}, \qquad \dot{p}_{l\sigma} = -\frac{\partial H}{\partial q_{l\sigma}} = -\Omega_l^2 q_{l\sigma}$$

برای p_l و q_l به معادله دیفرانسیل مرتبه دوم $q_l^2 = -\Omega_l^2 q_l$ که معادله دیفرانسیل درست حرکت برای q_l است منجر \ddot{q}_l می شوند.

۱–۶ کوانتیزه کردن هامیلتونی میدان

در مکانیک کوانتومی حالت میدان می تواند بوسیله یک تابع "موج " بی نهایت متغیره در فضای "مکان " یا متناظر آن یک تابع "موج" در فضای "تکانه" توصیف شود. در نمایش شرودینگر نظیر هر مختصه q_1 یک عملگر \hat{q}_1 و نظیر هر تکانه یک تابع "موج" در فضای "تکانه" توصیف شود. در نمایش شرودینگر نظیر هر مختصه q_1 یک عملگر \hat{q}_1 و نظیر هر تکانه p_1 یک عملگر \hat{p}_1 وجود دارد که در رابطه جابجاگری $h\delta_{l,1'}$ = $i\hbar\delta_{l,1'}$ صدق می کنند. عملگر هامیلتونی رفتار تحول زمانی حالت را معین می کند. هامیلتونی کوانتومی نظیر نوسانگر مد *l* ام برابر عبارت زیر خواهد بود :

$$\hat{H} = \frac{1}{2} \hat{p}_{l}^{2} + \frac{1}{2} \Omega_{l}^{2} \hat{q}_{l}^{2}$$

همانطور که در مکانیک کوانتومی معمول است عملگر های خلق و فنای مد lام را به شکل زیر تعریف می کنیم :

$$\hat{a}_{l} = \frac{1}{\sqrt{2\hbar\Omega_{l}}} \left(\Omega_{l} \hat{q}_{l} + i\hat{p}_{l}\right) \quad , \qquad \hat{a}_{l}^{\dagger} = \frac{1}{\sqrt{2\hbar\Omega_{l}}} \left(\Omega_{l} \hat{q}_{l} - i\hat{p}_{l}\right) \qquad (1-\beta-1)$$

بطور معكوس:

$$\hat{q}_{l} = \sqrt{\frac{\hbar}{2\Omega_{l}}} (\hat{a}_{l} + \hat{a}_{l}^{\dagger}) , \quad \hat{p}_{l} = -i\sqrt{\frac{\hbar\Omega_{l}}{2}} (\hat{a}_{l} - \hat{a}_{l}^{\dagger})$$

هاميلتوني مد *ا*ام ميدان الكترومغناطيسي برابر

$$\hat{H}_{l} = \frac{\hbar\Omega_{l}}{2} \left(\hat{a}_{l}^{\dagger} \hat{a}_{l} + \hat{a}_{l} \hat{a}_{l}^{\dagger} \right) \tag{(7-9-1)}$$

: است. رابطه جابجاگری عملگر های خلق و فنا بسادگی از رابطه جابجاگری $[\hat{q}_{l},\hat{p}_{l'}] = i\hbar\delta_{l,l'}$ است.

$$[\hat{a}_{l},\hat{a}_{l'}]=0 \quad , \quad [\hat{a}_{l}^{\dagger},\hat{a}_{l'}^{\dagger}]=0 \quad , \quad [\hat{a}_{l},\hat{a}_{l'}^{\dagger}]=\delta_{l\,l'} \tag{(7-9-1)}$$

، هامیلتونی نظیر مد l ام را می توان با استفاده از رابطه $1=[\hat{a}_l\,,\hat{a}_l^\dagger]$ به شکل زیر ساده کرد

$$\hat{H}_{l} = \frac{\hbar\Omega_{l}}{2} (\hat{a}_{l}^{\dagger}\hat{a}_{l} + \hat{a}_{l}\hat{a}_{l}^{\dagger}) , \qquad \hat{a}_{l}\hat{a}_{l}^{\dagger} = 1 + \hat{a}_{l}^{\dagger}\hat{a}_{l}$$

$$\hat{H}_{l} = \frac{\hbar\Omega_{l}}{2} \{ 2\hat{a}_{l}^{\dagger}\hat{a}_{l} + 1 \} = \hbar\Omega_{l} (\hat{a}_{l}^{\dagger}\hat{a}_{l} + \frac{1}{2}) \qquad (f-\mathcal{F}-1)$$

لذا هامیلتونی کل میدان بر حسب عملگر های خلق و فنای مدهای مختلف آن عبارت است از :

$$\hat{H} = \sum_{l} \hbar \Omega_{l} \hat{a}_{l}^{\dagger} \hat{a}_{l} + \hat{H}_{0} \qquad (\Delta - \mathcal{F} - 1)$$

که در آن : $\hat{H}_{0} = \sum_{l} \frac{1}{2} \hbar \Omega_{l}$ است. حضور جمله \hat{H}_{0} در واقع نتیجه رابطه جابجاگری $1 = [\hat{a}_{l}, \hat{a}_{l}^{\dagger}] = 1$ در $\hat{H}_{0} = \sum_{l} \frac{1}{2} \hbar \Omega_{l}$ در واقع جمع انرژی نقطه صفر همه نوسانگرهای نظیر مدهای مختلف میدان است.

۱-۷ عملگر پتانسیل برداری

اکنون به عملگر پتانسیل برداری می پردازیم و این عملگر را در نمایش هایزنبرگ با استفاده از جایگزینی های
$$a_{l\sigma}(t) o \hat{a}_{l\sigma}(t) = a_{l\sigma}^*(t) o \hat{a}_{l\sigma}^\dagger(t)$$
 به فرم زیر می نویسیم :

$$\hat{\vec{A}}(\vec{r},t) = \sum_{l,\sigma} \sqrt{\frac{\hbar}{2 \Omega_l \varepsilon_0 V}} \hat{e}_{l\sigma} \left[\hat{a}_{l\sigma}(t) e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} + h.c \right]$$
(1-Y-1)

قابل ذکر است در نمایش هایزنبرگ
$$\frac{e^{-i\hat{H}t}}{\hbar}(0) e^{-i\hat{H}t} \hat{a}_{l}(0) e^{-i\hat{H}t}$$
و (i_{l}^{\dagger} ها $\hat{a}_{l}(t)$ است در نمایش هایزنبرگ $\hat{a}_{l}(t) = e^{i\hat{H}t} \hat{a}_{l}(t) = \hat{a}_{l}(t)$

جواب این معادله دیفرانسیل که رابطه بین نمایش هایزنبرگ و شرودینگر عملگر ها را معین می کند به شرح زیر است :

$$\hat{a}_{l}(t) = \hat{a}_{l}(0) e^{-i\Omega_{l}t} \qquad \Leftrightarrow \qquad \hat{a}_{l}^{\dagger}(t) = \hat{a}_{l}^{\dagger}(0) e^{+i\Omega_{l}t}$$

۸-۱ روابط جا بجا گری برای میدانهای الکترومغناطیسی در خلاء و در زمان های مساوی

روابط جابجا گری بین مشاهده پذیرها به مساله اندازه گیری سازگار این مشاهده پذیرها مربوط است. همچنین این روابط آماده سازی یا تحقیق فیزیکی معادلات سیستم مورد بحث را به مجموعه ای خاص محدود می کنند. مشاهده پذیر های میدان الکترومغناطیسی $(\vec{r},t) = \hat{H}(\vec{r},t) = \mu_0 \hat{H}(\vec{r},t) = \mu_0 \hat{H}(\vec{r},t)$ هستند. عملگر میدان الکتریکی و مغناطیسی در نمایش میدان الکترومغناطیسی $\hat{E}(\vec{r},t) = \hat{H} = \hat{H}$ هستند. عملگر میدان الکتریکی و مغناطیسی در نمایش هایزنبرگ بسادگی از روابط $\hat{F} = -\frac{\partial \hat{A}}{\partial t}$ و روابط جابجاگری عملگر های خلق و فنا داریم؛

 $\hat{\vec{E}}(\vec{r},t) = i \sum_{\vec{k}\sigma} \sqrt{\frac{\hbar \Omega_{\vec{k}}}{2\varepsilon_0 V}} \hat{e}_{\vec{k}\sigma} \left[\hat{a}_{\vec{k}\sigma}(t) e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} - \hat{a}^{\dagger}_{\vec{k}\sigma}(t) e^{-i\vec{k}\cdot\vec{r}} \right] \qquad (1-\lambda-1)$

$$\hat{\vec{B}}(\vec{r},t) = \vec{\nabla} \times \hat{\vec{A}} = i \sum_{\vec{k}\sigma} \sqrt{\frac{\hbar \,\mu_0 \,\Omega_{\vec{k}}}{2V}} \left(\hat{k} \times \hat{e}_{\vec{k}\sigma} \right) \left[\hat{a}_{\vec{k}\sigma}(t) \, e^{i\vec{k}.\vec{r}} - \hat{a}_{\vec{k}\sigma}^{\dagger}(t) \, e^{-i\vec{k}.\vec{r}} \right] \tag{7-1}$$

در رابطه آخر \hat{k} بردار یکه در راستای \vec{k} است. آشکارا فرم شرودینگری هر یک از این عملگر ها با جای گذاری $\hat{k}_{l\sigma}(t) \rightarrow \hat{a}_{l\sigma}$ در رابطه آخر \hat{k} بردار یکه در راستای \vec{k} است. آشکارا فرم شرودینگری های همزمان مستقل از نمایش(شرودینگر یا $\hat{a}_{l\sigma}(t) \rightarrow \hat{a}_{l\sigma}$ همزمان مستقل از نمایش(شرودینگر یا هایزنبرگ) است. روابط جابجاگری بین مولفه های میدانها را می توان با استفاده از روابط جابجاگری بین عملگر های خلق و فنا محاسبه کرد. برای مثال $\left[\hat{r},\hat{D}_{j}(\vec{r}),\hat{D}_{j}(\vec{r})\right]$ را محاسبه می کنیم. $\hat{r}_{i}(\vec{r})$ مولفه i ام عملگر پتانسیل برداری در و فنا محاسبه کرد. برای مثال $\left[\hat{r},\hat{D}_{j}(\vec{r}),\hat{D}_{j}(\vec{r})\right]$ را محاسبه می کنیم. $\hat{r}_{i}(\vec{r})$ مولفه i ام عملگر پتانسیل برداری در نمایش شرودینگر مربوط به نقطه \vec{r} است و $\hat{r}_{j}(\vec{r}) = \varepsilon_{0} \hat{E}_{j}(\vec{r})$ مولفه \vec{r} ام عملگر جابجایی الکتریکی در نقطه دیگر \vec{r} می باشد.

$$\begin{split} [\hat{A}_{i}(\vec{r}), \hat{D}_{j}(\vec{r}')] &= \sum_{\vec{k},\sigma} \sum_{\vec{k}',\sigma'} \sqrt{\frac{\hbar}{2\Omega_{\vec{k}}} \varepsilon_{0} V} \quad (\hat{e}_{\vec{k}\sigma})_{i} \quad \times \dots \\ \dots &\times \left[\left(\hat{a}_{\vec{k}\sigma} e^{i\vec{k}.\vec{r}} + \hat{a}_{\vec{k}\sigma}^{\dagger} e^{-i\vec{k}.\vec{r}} \right) \quad , \quad (\hat{a}_{\vec{k}'\sigma'} e^{i\vec{k}'.r'} - \hat{a}_{\vec{k}'\sigma}^{\dagger} e^{-i\vec{k}'.\vec{r}'}) \right] \quad (\hat{e}_{\vec{k}'\sigma'})_{j} (i \varepsilon_{0}) \sqrt{\frac{\hbar \Omega_{\vec{k}}}{2 \varepsilon_{0} V}} \end{split}$$